

[Iver Poulsen.]

ikke tillid hos de uafhængige. De er som så ofte før uden saglig begrundelse og fremtræder som en samling tilfældige og vilkårligt plukkede blomster med det ene formål — som det også siges i bemærkningerne til lovforslagene — at styrke statsfinanserne, at øge statens indtægter på bekostning af den enkelte borgers økonomiske frihed.

Den manglende balance kan genoprettes ad 3 veje: for det første ved en nedsættelse af statens forbrug, af den økonomiske aktivitet, for det andet ved en styrkelse af den private opsparing, for det tredje ved en forøgelse af statens indtægter — eller endelig ved en kombination af de tre muligheder.

Men regeringen har givet klart udtryk for, at den kun vil gå den sidste vej: en forøgelse af statens indtægter; og det viser jo også hele buketteren eller rettere sagt begge buketter.

De uafhængige ønsker, at også de to andre veje skal betrædes — og først og fremmest forsøges. Derfor må vi opfordre regeringen til at gennemføre en virkelig opsparingsfremmende lovgivning og ikke mindst en lovgivning, der bremser pengeforringelsen, for det er da klart, at den stadige værdiforringelse af den danske krone fratager folk lysten til at spare op. Men endvidere må den private opsparing styrkes gennem en opsparingsfremmende skattelovgivning, og her har de uafhængige jo opfordret til, at man gennemfører en skattelovgivning, så proportionalsskattegrænsen føres stadig længere opad, så man ender med, at alle skattepligtige indkomster beskattes med en fast beskatningsprocent. Der er ikke fjerneste tvivl om, at en sådan reform ville styrke den private opsparing i meget væsentlig grad.

Hvis regeringen så endvidere ville gøre det, som den forlanger borgerne skal, nemlig nedsætte forbruget, er de uafhængige sikre på, at vi ville kunne nå meget langt med saneringen af vor ødelagte økonomi, før det blev nødvendigt at forøge statens indtægter og skatte- og afgiftsbyrden blot tilnærmelsesvis så voldsomt, som regeringen nu foreslår.

Men regeringen vil ikke give den private opsparing rimelige og tålelige kår; den foretrækker, at staten skal spare op for os alle sammen. Men det vil de uafhængige

ikke være med til, og derfor vil vi heller ikke gå med til at give regeringen et kasseoverskud på en 1.200-1.300 mill. kr.

Hvad angår drøftelsen af de enkelte forslag, støder vi også her på meningsløst store vanskeligheder som følge af regeringens forsøg på klubdannelser. Efter at firepartiklubben i uger har drøftet og endevendt hele buketteren, får vi hele stakken smidt på bordet halvanden døgn før behandlingen her i tinget med oplysning om, at mere end 80 faglige organisationer, sammenslutninger og andre har henvendt sig til udvalget, uden at vi med så meget som ét ord har fået noget at vide om indholdet af disse henvendelser eller om, hvilke særlige spørgsmål der er rejst og belyst i udvalget. Ja, måske står der noget om det i de bilag, vi fik udleveret i aftes, men som vi naturligvis ingen mulighed har haft for at gennemgå på den ene nat, der var levnet os. Det er så uværdige og udemokratiske vilkår, at jeg slet ikke forstår, at de politiske magthavere vil være bekendt at byde et lille parti sådanne kår at arbejde under.

Uden at gå i enkeltheder med de forskellige forslag vil jeg gerne knytte et par bemærkninger til nogle af forslagene.

De uafhængige kan naturligvis ikke støtte forslaget om afgifter på elektriske glødelamper, dampplamper, lysstofrør, neonrør og sikringer. Disse afgifter vil betyde nye byrder på produktionen, og det finder de uafhængige uhensigtsmæssigt og forkert.

Forhøjelsen af den almindelige omsætningsafgift finder vi også forkert i den nuværende situation. Vi ønsker nok beskatningen flyttet over fra indtægt til forbrug, men da vi åbenbart står over for inden for en overskuelig fremtid at skulle have gennemført en merværdiafgift, finder vi det uheldigt nu at skabe uro og besværligheder inden for produktion og handel ved en forøgelse af omsætningsafgiften. For øvrigt mener vi — som jeg også har givet udtryk for flere gange — at det var en bedre løsning, om man gik over til en direkte forbrugsbeskatning.

En fordobling af stempelafgiften er også lidet gennemtænkt. Det er foreslået, at loven kun skal gælde i 1 år, men de fleste regner nok med, at den bliver en permanent foreteelse. Man bør i dette tilfælde have landbrugets generationsskifte for øje. Det er